

Аъзоёни ТТЭ ХНИ дар давоми чанги ташкилкардаи худ садҳо хазор одамони бегунохро танҳо барои он куштанд, ки чиноятҳои онҳоро маҳкум мекарданд. Онҳо бо чаҳонбинии “сиёҳу сафед”-и худ така карда, ба чангиёни хунхори худ супориш медиҳанд, ки шумо тирро холи намоед, Худованд ҳудаф ба пешонаи мардуми фалон минтақа бурда мерасонад. Онҳо мисли  
силоҳбадастони давлати исломии Ироку Шом дар дунё танҳо ҳудашонро мусулмон меҳисобанду ҳалос. Шиори чаҳонбинии сиёҳу сафедин “Ҳар ки бо мо нест, зидди мост” мебошад.

Мутаассифона имруз ана ӯамин таблиғотчиёни чаҳонбинии “сиёҳу сафед” дар сомонаҳои  
ташкилоти террористи-экстремистии Хизби нахзати  
исломи маводҳое ҷоп мекунанд, ки муаллифони онҳо тухматҳои беасосро нисбати Ҳукумати Тоҷикистон раво дида истодаанд.

Сарвару роҳбари ҳамаи он нафароне, аз ҷумла Мирюниси Истаравшани, ки ҷонибдори фикру ақидаҳои манфур, гаразнок нисбати ҳалқу ватани ҳеш Кабирии ҳоину малъун низ имрузро дар шабақаҳои иҷтимоии давлати Эрон баромад намуда, пешравии давлати Тоҷикистонро дар даврони Истиқлолият нодидагири менамоянд. Дар шаъни ҳалқу ватани худ ҳиёнат намуда, ҳаргуна тухматҳоро бор мекунанд.

Дар нишастҳои ду ҳоин раиси ТЭТ ХНИ Муҳиддин Кабири ва рузноманигор Алим Шерзамонов нисбати мулоқоте, ки санаи 12 майи соли ҷори тахти роҳбарии Пешвои миллат бо аҳли ҷомеаи кишвар доир гардида буд, сухбате оростаанд. Ин ду ҳоин дар муқолимаи худ оид ба тафриқаандозии байни мазҳаби шиа ва сунни дар Тоҷикистон ҳарф заданд. Кабири ва Алим меҳоханд боз солиҳои 90-ум барин ба сари мадуми Тоҷикистон ғочии нангинро бор кунанд. Аммо онҳо намедонанд, ки имруз қуллӣ мардуми Тоҷикистон дигар ба суханҳои болохонадору бо лаъжаи ким қадом давлати  
исломи иброз намудаи нахзатиҳо қасе гуш намекунанд. Тантанаҳое, ки дар арафаи 21-солагии Рузи Ваҳдати милли дар қаламрави Ҷумҳурии, аз ҷумла шахрҳои Истаравшан ва Қонибодом даргузор гардида, собит намуд, ки ҳалқ сиёсати имрузаи дохиливу хориҷии Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистонро ҳамаҷониба тарафдори менамояд.

Нуктаи дигари муҳими казияи назхатихоро имруз халк хуб дарк мекунад, ки созмонҳои террористию экстремисти хизби мамнуъ ва рохбарони фирории онро ҷонибдори мекунад ва хуб медонанд, ки имруз ин ташкилоти мамнуъ чи ҳасту рохбари он Кабири ки Ҷаф.

Аз назари Кабири ва ёронаш гуё дар Тоҷикистон дин хор шудааст ва ҳеҷ гуна озодии эътиёди риоя намешавад. Сиёсати интихобнамудаи рохбари хизби мамнуъ-Муҳиддин Кабири бо номи “сиёсати сабр”, ки онро соҳиби охир пеша кардааст, нусхаи аслии барномаи “Хизб-ут таҳрир” аст. Мутобиқи “сиёсати сабр” назхатиҳо дар навбати аввал бояд “қадам ба қадам” вазъи инкилобро тайёр кунанд ва пасон инкилобро роҳандози намоянд.

Ифротгарои ва террори дини-мазъаби, ки ағлаб дар кишварҳои Ховари Миёнаю Наздик ва Осиёи Ҷануби таҳрези мешуд, имруз тавассути Кабирии террорист баринҳо ӯдуди ҳешро тавсеа бахшида, ба Аврупо “куч” бастааст.

Ҳиёнаткор Ватан надорад. Кабирии беимон ва ба халку ватан ҳиёнаткарда дар рӯйхатии аввалини ҷунин шахсон меистад. Ин ифротии лаънаткардаи халк бо кирдору рафтори ҳоинонаи худ имруз низ аз ниятҳои нопоки худ даст нақшида, аз пайи тухмату бухтонҳои беасоси худ нисбати Тоҷикистон аз хоҷагони ҳориҷии худ “тухфаҳои гарон” мегирад.

Албатта бинобар ҷораҳои муассир андешидани Ҳукумати мамлакат масъалаи мазкур мисли пешина тезу тунд нест ва пурра халқ шуданаш қори вақт аст. Аммо то замоне, ки ҳатто як хамдиёри мо, ҳусусан ҷавонони гумроҳзада дар сафи гуруҳҳои ифроти бошанд, мубориза алайҳи терроризму экстремизм, баҳусус ҷаҳонбинии “сиёҳу сафед” идома хоҳад ёфт.

**Б.Бердиев,**

**аъзои гурухи “Созандагон”.**